

ಇತ್ತೂದಿ). ಆದರೆ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಉಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡುವ ಒದ್ದುಟಿಗಳನ್ನು ವೇದಾ ನಮ್ಮ ಮಂದಿರವ್ಯಾದಿ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಇದು ನಮ್ಮ ಕಥನವಾಗುತ್ತದೆ, ಬದುಕಿನ ಮಹತ್ವದ ಸಂಕೇತವೂ ಅಗುತ್ತದೆ.

ವಾಸ್ತವ ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನುಭಗಳ ಒಂದು ಸಾರ ರೂಪವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದ ಬಹುತೇಕ ವಾಸ್ತವಿಕ ಕಥನಗಳು ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ನೋಟಾಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸತ್ಯ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಇದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಅವಳ ನೋಟವನ್ನು ವೇದಾ ಇಲ್ಲಿ ಸವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಸ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಥನವನ್ನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ. ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಕೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕವಾದ ನೇಲಗಳು ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಸ್ತು ಯಾವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇದು ನಮಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಸ್ತೆನ ಎದುರು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲವಾದ ಸೀಮೆಗಳು ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗೋಣವಿದೆ, ನೈತ್ಯದ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಕಟಗಳು ಇವೆ. ವಾಪಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಚಿತ್ರಣವೂ ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸರಕಟಕ್ಕೆ ಗಿರವಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿವರಣಾಗುವ ಸಂಗತಿಯೂ ಇದೆ.

ಕಾದಂಬರಿಯ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೀವ ಚೈತ್ಯನವಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಡ ಇದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇದು ಕುಟುಂಬ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಇದು ಒಂದು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ವಸಾಹತೆಣ್ಣರ ಕಾಲದ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಪಲ್ಲಟಿಗಳನ್ನು ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡತಾಯಿ, ಶಿವಯ್ಯ, ಗಂಗಾವ್ಯ, ಚೆನ್ನಾಗ್ನಿ, ದ್ಯಾಮವ್ಯ, ಗೌರಿ, ಅಮೃತ್ಯೇ ಮುಂತಾದವರು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಕೇತದಂತೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಜೀವನದ ಮೂಲಕವೇ ಪಾರ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವು ನಮಗೆ ರೂಪಕದಂತೆ ಕಂಡರೆ ಅಜ್ಞರಿಯಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಸ್ವಾಧಿಗಿರಿ ಸೇರುವ ದೊಡ್ಡತಾಯಿಯೂ ಇದೇ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ರೂಪಕದ ಘರ ಕಾರ್ವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಚರಿತ್ರೆ ಎಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯ ಕ್ರಮದ ಸಂಫರ್ಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನಸುಗಳ ರೂಪವೂ ಇದೆ. ಚರಿತ್ರೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಬರಿ ವಸ್ತುಗಳ ವಿವರಣೆ ಅಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಅದು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ದ್ವಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಅಧ್ಯಯನವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಮಾಜಗಳ ಒಕ್ಕೂಟಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಜನಾಗಿಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ವೈರಳ್ಯ ಇರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಜನಾಗಿವು ಇನ್ನೊಂದು ಜನಾಗಿದಿಂದ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಜನಾಗಿದ ಇತಿಹಾಸವೂ ಹೋದು. ಅದು ಕುಟುಂಬದ ಇತಿಹಾಸವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಚರಿತ್ರೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಗುಂಟಿಗೂ ಚರಿತ್ರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ವಾಸ್ತವ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಗುರುತಿಸುತ್ತೇಬೇ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣವು ದಾಟದ ಕಾಡಲೇ ಅದು ಚರಿತ್ರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜವು ಪಲ್ಲಟಿಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡತಾಯಿ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಪಾತ್ರ. ಅವಳ ಜೊತೆಗೆ ಬಸಕ್ಕು, ಚಂದವ್ವೆ, ಚೆನ್ನಾಗ್ನಿ, ಬಸಕ್ಕು ಹೇಗೆ ಅನೇಕ ಪಾತ್ರಗಳು ಒಂದು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಜೀವನವನ್ನು, ಜೀವನವು ತುಂಬಿ ಕೊಟ್ಟಿವೆ.

ಕರೆಯಿನ್ನ ನಾವು ಪರಿಕಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ. ಇದು ಕೂಡ ನಮಗೆ ಉತ್ಸವಾಗದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕಾದಂಬರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ನೈತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ